

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**mede voor haar minderjarige kind,
appellante,**

**tegen de uitspraak in zaak nr. 07/11086 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 30 augustus 2007 in het geding tussen:**

appellant

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 februari 2007 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een verzoek van appellante tot verlening van verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 augustus 2007, verzonden op 31 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Het COA heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

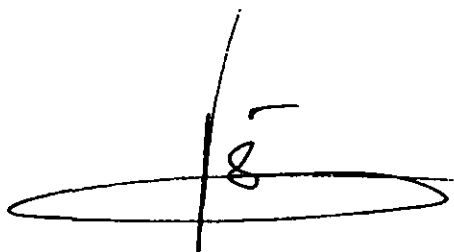
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

154.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

1

Antwoordnummer 10275
2280 WB Rijswijk

Referentie : 4559200701
Datum : Rijswijk, 2002/2007
Betreft : Afwijzing verstrekkingen Rvb

Geachte heer

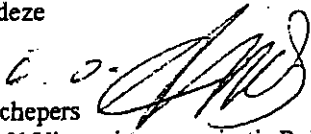
Naar aanleiding van de namens u ingediende aanvraag voor een uitkering op grond van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen (RVB), voor de maand januari 2007, delen wij u het volgende mee.

Op basis van de namens u verstrekte informatie en de verklaring van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, voldoet u niet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 sub e. Dit omdat er voor u geen aanvraagprocedure voor een verblijfsvergunning loopt. Daarom delen wij u mee dat u geen recht heeft op een financiële toelage voor de periode 01-01-2007 tot en met 31-01-2007.

Tegen dit besluit kan beroep worden aangetekend bij de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de datum van deze brief te worden ingediend bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken, Postbus 1601, 2002 BR te Haarlem.

Hoogachtend,

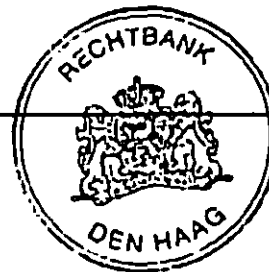
Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen-directeur,
namens deze

J.H.M. Schepers
Teamhoofd Uitvoeringsorganisatie Rvb

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/11086 COA

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken
d.d. 30 augustus 2007**

inzake

geboren op _____, van Azerbeidjaanse nationaliteit, in haar
hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon,
geboren op _____ van Armeense nationaliteit,

eiseres,
gemachtigde: mr. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg.

tegen een besluit van

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), verweerder,
gemachtigde: mr. S.R. Fernhout, werkzaam bij de Afdeling Juridische Zaken van het COA te
Rijswijk.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 20 februari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van
16 januari 2007 om ten behoeve van haar zoon _____ (betrokkene) een
financiële toelage te verstrekken op grond van de Regeling verstrekkingen bepaalde
categorieën vreemdelingen (Rvb), afgewezen. Bij besluit van 20 maart 2007 heeft
verweerder geweigerd het besluit van 20 februari 2007 te herzien. Tegen het besluit van
20 februari 2007 heeft eiseres op 13 maart 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 9 augustus 2007, waar eiseres niet in persoon is
verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun
standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of betrokkene in aanmerking komt voor een financiële toelage als bedoeld in
artikel 3, tweede lid, Rvb over de periode 1 januari 2007 tot en met 31 januari 2007.

2.2 Verweerder heeft het bestreden besluit, voor zover van belang, als volgt gemotiveerd.
"Op basis van de namens u verstrekte informatie en de verklaring van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst, voldoet u niet aan het gestelde in artikel 2 lid 1 sub e. Dit omdat er voor u
geen aanvraagprocedure voor een verblijfsvergunning loopt. Daarom delen wij u mee dat u
geen recht heeft op een financiële toelage voor de periode 01-01-2007 tot en met 31-01-2007."
Bij brief van 28 februari 2007 heeft eiseres verweerder verzocht het bestreden besluit te
herzien. Aan dat verzoek heeft eiseres, voor zover van belang, ten grondslag gelegd dat de
conclusie van verweerder dat betrokkene niet in procedure is, onjuist is. Bij besluit van
20 maart 2007 heeft verweerder geweigerd zijn eerdere besluit van 20 februari 2007 te herzien.

Aan dat besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat uit informatie van de IND is gebleken dat betrokkene inderdaad in procedure is, maar dat geen sprake is van rechtmatig verblijf, zodat het besluit van 20 februari 2007 terecht is genomen.

2.3 Eiseres heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat betrokkene in aanmerking dient te komen voor een financiële toelage vanaf 1 januari 2007. Het is onjuist dat betrokkene niet in procedure is, zoals is gesteld in het besluit van 20 februari 2007. Betrokkene wacht thans op een beslissing op het door hem gemaakte bezwaar tegen de primaire beschikking van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) waarbij de aanvraag om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd (met als verblijfsdoel: "gezinshereniging bij moeder") te verlenen, is afgewezen wegens het ontbreken van een machting tot voorlopig verblijf (mvv) in de van die aanvraag afhankelijke aanvraagprocedure (met als verblijfsdoel: "het ondergaan van een medische behandeling") van zijn moeder. Eiseres heeft gesteld dat betrokkene de uitkomst van de bezwaarprocedure in Nederland mag afwachten, zodat sprake is van rechtmatig verblijf. De conclusie van het nadere besluit van verweerder van 20 maart 2007 is dan ook onjuist. Eiseres heeft in dat verband aangevoerd dat in de bezwaarprocedure ter beoordeling voorligt of eiseres om medische redenen in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Eiseres heeft voorts, naar de rechtbank begrijpt, een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel. Daartoe heeft zij aangevoerd dat in met de onderhavige zaak vergelijkbaar geval, waarbij ook sprake was van een procedure 'vtv-medisch' in de bezwaarfase, wel sprake was van rechtmatig verblijf. Aan het desbetreffende gezin is vervolgens ten behoeve van de kinderen wel een financiële toelage verleend. Eiseres heeft in het beroepschrift aangevoerd dat als belanghebbende in de onderhavige zaak dient te worden opgeroepen de Stichting Noodfonds Vluchtelingen Zuid-Limburg (de Stichting). Eiseres heeft de rechtbank verzocht het bestreden besluit te vernietigen en zelf in de zaak te voorzien, dan wel te bepalen dat verweerder een nieuw besluit neemt.

2.4 Verweerder heeft in beroep aangevoerd dat het besluit terecht is genomen omdat geen sprake is van rechtmatig verblijf van betrokkene, nu de aanvraag voor een verblijfsvergunning van eiseres is afgewezen wegens het ontbreken van een mvv. Ter zitting heeft verweerder dit standpunt nader onderbouwd door te verwijzen naar het bepaalde in de artikelen 73 en 16 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw). Ten aanzien van het beroep op het gelijkheidsbeginsel voert verweerder aan dat dit dient te falen, reeds omdat het aangehaalde voorbeeld afwijkt van de onderhavige zaak, nu in aangehaalde zaak wel sprake was van rechtmatig verblijf.

2.5 Ingevolge artikel 8 van de Vw heeft een vreemdeling uitsluitend rechtmatig verblijf in Nederland:

[...]

f. in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;

g. in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 20 en 33, of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28, of een wijziging ervan, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist;

h. in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist;

2.6 Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

2.7 Ingevolge artikel 72, eerste lid, van de Vw wordt de werking van een besluit tot afwijzing van de aanvraag opgeschort totdat de termijn voor het maken van bezwaar is verstreken of, indien bezwaar is gemaakt, totdat op het bezwaar is beslist. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, is het eerste lid niet van toepassing indien de aanvraag is afgewezen op de grond bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder a, van de Vw.

2.8 Ingevolge artikel 3a, eerste lid, Wet Central Orgaan opvang asielzoekers (Wet COA), zijn de afdelingen 1, 3 en 4 van hoofdstuk 7 van de Vw van toepassing op besluiten in het kader van het onthouden dan wel de beëindiging van verstrekkingen bij of krachtens deze wet.

2.9 Ingevolge artikel 12 Wet COA kan de Minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, Wet COA.

2.10 De Minister van Justitie (toenmalige Staatssecretaris van Justitie) heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door de vaststelling, bij ministerieel besluit van 25 juni 1998 (1998, 119), van de Rvb. Nadien is de Rvb meermalen gewijzigd, laatstelijk op 22 december 2006 (2006, 253). De Rvb voorziet, voor zover thans van belang, in een vertrekking voor een bepaalde categorie minderjarige vreemdelingen.

2.11 Ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, Rvb is het COA belast met het voorzien in de noodzakelijke bestaansvoorwaarden voor een samen met tenminste één ouder of verzorger hier te lande verblijvende minderjarige vreemdeling die geen aanspraak heeft op verstrekkingen op grond van enig ander wettelijk voorschrift en die blijkens een schriftelijke verklaring van de Immigratie- en Naturalisatiedienst aan het orgaan rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder f, g, of h, van de Vw vanaf het moment dat het rechtmatig verblijf is verkregen tot het moment waarop dit rechtmatig verblijf is geëindigd. Op grond van het tweede lid houdt de verklaring, bedoeld in het eerste lid, in dat de vreemdeling behoort tot de bedoelde categorie vreemdelingen.

2.12 Op grond van artikel 3, tweede lid, Rvb houdt het voorzien in de noodzakelijke bestaansvoorwaarden voor vreemdelingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder e, Rvb, in het verstrekken van een financiële toelage.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.13 De rechtbank overweegt allereerst dat het beroep van eiseres wordt geacht mede te zijn gericht tegen het nadere besluit van verweerder van 20 maart 2007, waarbij is voorzien in een nadere motivering van het eerste besluit van 20 februari 2007.

2.14 De rechtbank oordeelt dat geen aanleiding bestaat de Stichting als belanghebbende in de onderhavige zaak te betrekken, nu het verzoek onvoldoende is onderbouwd. Voorzover eiseres heeft beoogd te stellen dat de Stichting als belanghebbende moet worden aangemerkt omdat de correspondentie tussen verweerder en eiseres voor een belangrijk deel via de

Stichting is verlopen, overweegt de rechtbank dat uit de gedingstukken blijkt dat de Stichting door eiseres is gemachtigd in de bestuurlijke fase namens haar te corresponderen. De rechtbank vindt in die omstandigheid geen steun voor een ander oordeel.

2.15 Op grond van de Rvb geldt als uitgangspunt dat een minderjarige vreemdeling eerst in aanmerking komt voor een financiële toelage indien sprake is van uit een verklaring van de IND blijkend rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder f, g of h, van de Vw.

2.16 Derhalve dient eerst te worden beoordeeld of verweerder heeft kunnen uitgaan van de door de IND verstrekte informatie met betrekking tot de verblijfsstatus van betrokkene. De rechtbank overweegt in dat verband dat uit de gedingstukken blijkt dat verweerder de vraag of betrokkene rechtmatig in Nederland verblijft en behoort tot de in artikel 2, eerste lid, onder c Rvb bedoelde categorie vreemdelingen, tweemaal aan de IND heeft voorgelegd. De IND heeft in beide gevallen verklaard dat betrokkene in procedure is, maar dat aan de werking van de afwijzende beschikking geen schorsende werking toekomt. Uit de gedingstukken blijkt niet, anders dan eiseres stelt, dat betrokkene hangende de uitkomst van de bezwaarprocedure met betrekking tot zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning rechtmatig verblijf in Nederland heeft, als bedoeld in artikel 8, onder h, van de Vw. Daarbij is van belang dat, zoals eiseres zelf heeft aangevoerd, de aanvraag van eiseres, waarmee de aanvraag van betrokkene nauw samenhangt, is afgewezen in verband met het ontbreken van een mvv. Ingevolge het bepaalde in de artikelen 72 en 16 van de Vw, komt dan, na een afwijzende beschikking op de aanvraag, behoudens ingeval vervolgens een voorlopige voorziening is gevraagd en toegewezen, geen schorsende werking toe aan de werking van het afwijzende besluit zodat geen sprake is van rechtmatig verblijf. Het door eiseres gestelde geeft aldus veeleer steun voor de conclusie dat thans geen sprake is van rechtmatig verblijf, dan dat het aan die conclusie kan afdoen. Geheel ten overvloede wijst de rechtbank eiseres op de mogelijkheid om, hangende de beslissing op het bezwaar van betrokkene, een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening in te dienen bij deze rechtbank. Indien de rechtbank in voorkomend geval zou oordelen dat de voorziening moet worden toegewezen, dan ontstaat rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder h, van de Vw.

2.17 Ten aanzien van het beroep op het gelijkheidsbeginsel overweegt de rechtbank dat dit onvoldoende is onderbouwd. De omstandigheid dat een ander gezin rechtmatig verblijf heeft, waardoor het in aanmerking komt voor verstrekkingen op grond van de Rvb, kan zonder nadere toelichting niet leiden tot het oordeel dat verweerder in de onderhavige zaak, waarin voorshands aangenomen moet worden dat geen sprake is van rechtmatig verblijf, in strijd met dit beginsel heeft gehandeld.

2.18 Het voorgaande dwingt tot het oordeel dat onvoldoende door eiseres is gesteld op grond waarvan geconcludeerd moet worden dat verweerder niet heeft kunnen uitgaan van de door de IND verstrekte informatie, zodat in het bestreden besluit met juistheid is geconcludeerd dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een financiële toelage als bedoeld in artikel 3, tweede lid, Rvb over de periode 1 januari 2007 tot en met 31 januari 2007. Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

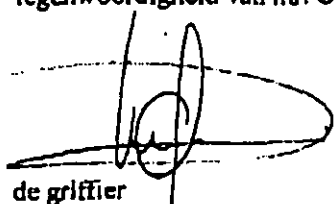
2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

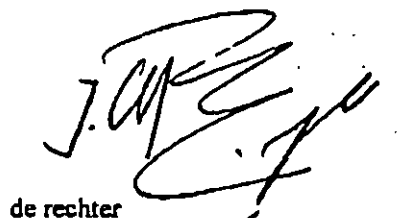
De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond;

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.G.Th. Engelberts, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 30 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.

de griffier

de rechter

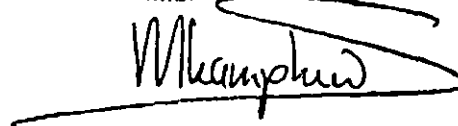
afschrift verzonden op:

31 AUG. 2007

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak op het beroep kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen op de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 van de Vw bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Voor kopie conform
De Griffier

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5299-C	
28 SEP 2007	
ZAAKNR. 2006.06813	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

2-9(13)

Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten

Mr drs. L.J. Blijdorp
Mr W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken Hoger beroep
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T (0345) 535350
F (0345) 534350

== per fax: 070- 365 1380 ==

Betreft: HOGER BEROEP/ APPELSCHRIFT
TEGEN UITSpraak RECHTBANK

Inzake: / COA

Kenmerk rb: 07/11086 COA

Betreft: geboren , staatloos.
in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van zoon
geboren

Culemborg, 28 september 2007

Geeft erbij te kennen.

geboren , staatloos.
in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van zoon:
geboren

Verder te noemen appellanten verder te noemen cliënten, thans zonder vaste woon- of
verblijfsplaats maar enkel woonplaats hebbende via de noodopvang Limburg.

Te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100
AC) ten kantore van de advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat
en procureur optreedt en die tot het indienen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk
gevolmachtigd is door cliënte en haar zoon, zulks met het recht van substitutie.

Cliënten stellen hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten
uitspraak van de rechtbank Den-Haag zp Utrecht d.d. 30 augustus 2007 / verzonden 31
augustus 2007, waarbij het beroep van cliënte en haar zoon tegen het COA vanwege het niet
verstrekken van de RvB-verstrekking (kinderbijsstand) ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van eerder genoemd beroep.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in bovengenoemde uitspraak in rechtsoverweging 2.16:

"Derhalve dient eerst te worden beoordeeld of verweerder heeft kunnen uitgaan van de door de IND verstrekte informatie met betrekking tot de verblijfsstatus van betrokkene. De rechtbank overweegt in dat verband dat uit de gedingstukken blijkt dat verweerder de vraag of betrokkene rechtmatig in Nederland verblijft en behoort tot de in artikel 2 eerste lid onder e RvB bedoelde categorieën vreemdelingen, tweemaal aan de IND heeft voorgelegd. De IND heeft in beide gevallen verklaard dat betrokkene in procedure is, maar dat aan de werking van de afwijzende beschikking geen schorsende werking toekomt. Uit de gedingstukken blijkt niet, anders dan eiseres stelt, dat betrokkene hangende de uitkomst van de bezwaarprocedure met betrekking tot zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning rechtmatig verblijf heeft in Nederland, zoals bedoeld in artikel 8 onder h van de Vw. Daarbij is van belang dat zoals eiseres zelf heeft aangevoerd, de aanvraag van eiseres, waarmee de aanvraag van betrokkene nauw samenhangt, is afgewezen in verband met het ontbreken van de MVV. Ingevolge het bepaalde in de artikelen 72 en 16 van de Vw komt dan na een afwijzende beschikking op de aanvraag, behoudens ingeval vervolgens een voorlopige voorziening is aangevraagd en toegewezen, geen schorsende werking toe aan de werking van het afwijzende besluit zodat geen sprake is van rechtmatig verblijf.

Het voorgaande dwingt tot het oordeel dat onvoldoende door eiseres is gesteld op grond waarvan geconcludeerd moet worden dat verweerder niet heeft kunnen uitgaan van de door de IND verstrekte informatie, zodat in het bestreden besluit met juistheid is geconcludeerd dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een financiële toelage als bedoeld in artikel 3 2° lid RvB over de periode 1 januari 2007 tot en met 31 januari 2007.

Toelichting:

Aan kinderen die rechtmatig in Nederland verblijven, hangende een lopende procedure wordt een RvBuitkering verstrekt. In dit verband is nadrukkelijk gekozen voor een onderscheid tussen kinderen die illegaal in Nederland verblijven, en kinderen die druk doende zijn (meestal met hun ouders en/of verzorgers) om hun verblijf te legaliseren. Vanuit de rechtspraak en later ook vanuit het COA is de overtuiging ontstaan dat het niet verlenen van een uitkering aan legaal en rechtmatig verblijvende buitenlandse kinderen terwijl Nederlandse althans gelegaliseerde kinderen wel in aanmerking komen voor uitkeringen, leidt tot een ongewenste en onwenselijke vorm van discriminatie. Dit onder meer met het oog op het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind.

In de praktijk blijkt het concept "rechtmatig" niet altijd eenduidig vast te stellen. Vastgesteld kan worden dat het enkel-aansluiting zoeken bij de opsomming uit artikel 8 Vw leidt tot uitsluiting van kinderen die nu juist wel beoogd waren te beschermen in deze wetgeving en beleidsuitwerking.

Clïente, moeder, en haar 2 kinderen, zitten in de medische procedure, in bezwaar. Na de eerste beslissing werd een bezwaarschrift ingediend. Hangende bezwaar wordt onderzocht door de IND of het tegenwerpen van de MvV wel gehandhaafd kan worden. In dit verband heeft inmiddels een hoorzitting plaatsgevonden, en is thans voor de 3^e maal (nog steeds binnen dat zelfde bezwaar) een nieuw BMA rapport opgevraagd.

Aan cliënte en haar kinderen is door de IND expliciet meegedeeld dat zij de behandeling van die onderzoeken (hoorzitting en BMA) in Nederland mag afwachten. Dat is op zichzelf ook logisch, gezien de aard en strekking van de bedoelde onderzoeken. Die aanwezigheid van cliënte en haar kinderen hier te lande is niet alleen van belang voor henzelf maar ook voor de IND, aangezien anders niet tot een voldoende zorgvuldige en gewogen besluit op bezwaar gekomen kan worden.

In deze situatie is nadrukkelijk sprake van toegestaan verblijf van cliënte en haar gezin door de IND. Door de IND wordt niet gesteld dat zij Nederland moet verlaten.

Naar de mening van cliënten doet de rechtbank het ten onrechte voorkomen alsof er enkel sprake kan zijn van ófwel illegale kinderen die uiteraard niet in aanmerking komen voor bijstand, ófwel kinderen die rechmatig verblijf hebben in de zin van artikel 8 Vw.

De rechtbank gaat eraan voorbij dat er kennelijk aan voorbij dat er ook nog kinderen zijn zoals cliënt die hier met instemming en toestemming van de IND rechmatig verblijf heeft, maar niet valt binnen het bereik van artikel 8 Vw.

Wanneer de positie van gekwalificeerd moet worden, zal aansluiting gezocht moeten worden bij ófwel de volstrekt illegale kinderen, ófwel bij de zgn artikel 8 Vw-kinderen.

In deze afweging en beoordeling kunnen cliënten niet anders dan vaststellen dat cliënten en in het bijzonder absoluut niet zijn gelijk te stellen aan de illegale kinderen, en dat het zoeken van aansluiting bij de artikel 8 Vw kinderen meer voor de hand ligt.

De rechtbank heeft dit miskend en heeft daarmee een onjuiste invulling gegeven aan de regeling, en aan de onderliggende uitspraken van zowel de Centrale Raad van Beroep alsmede later ook van de Afdeling.

CONCLUSIE

Reden waarom appellanten, cliënten, U Edelachtbaar College verzocken:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en het beroep van cliënten alsnog gegrond te verklaren;

-4-

Althans:

- de aangevallen uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank.

uiteeraard met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

L. J. Blijdorp.

